

מסורת הש"ס

(א) [תוספתא פ"א]
(ב) כבודות ח, א [בבבסרות]
איתא יולד וכן בכל טולד
דכא איתא שם יולד
(ד) [ג'ל רבא עין צבדיק עב
ע"א וכן הגיה בעל סדה"ד]
(ה) [ע"י ישיעה מב עירובין
ע"א] (ו) [פסחים כב,
א] (ז) [ויקרא ז, ח] [שם]
(ט) [שם ז, י] [אחרי פרק
יג],

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה וזי תימא
לענין טומאה במי גנזור:

גליון הש"ס

גמ' מן השלל של ביצים.
עין מנחות דף ע"א
תוס' ד"ה מיני נבלות:
שם אמר רב גמרא
משם' דרב. ג"ל רבא.
סדר הדורין בהקדמ' אות
ד':

לענין רש"י

בש"א. הכלבה (תפירה
גסה). קלבא שורייץ.
עטלף.

מוסף תוספות

א. [ד]א"כ הם בלא
קליפא לבנה, ואמאי קרי
לה גמורות. מר"פ.

ביצה פרק ראשון ביצה

ז.

עין משפט
נר מצוה

מו א טו"ש"ע א"ח סי'
תקנן עטין ו:
מח ב מ"י פ"ג מהל'
שאר אבות הטומאה
הכלה י:
מב ג טו"ש"ע א"ח סי'
תקנן עטין ו:

רבינו חננאל

דפעיא למאן, והבו ליה
ביעי דשחוטה, ואמר ר'
אמי מקח טעות הוא
והדר. ואמרין פשיטא,
מחו דתימא האי לאכילה
ביעי להו, והאי דקאמר
דפעיא משום (דצריכין)
[דצריכין] טפי, למאי
נפקא מינה למיתבא ליה
דביני בניי, קמ"ל. ההוא
דאמר ביעי דדיקרא למאן,
והבו ליה ביעי דספגא
מארעא, וא"ר אמי מקח
טעות הוא והדר. איכא
דאמרי מאי עם יציאתה
נגמרה, עם יציאת כולה
אין, עם יציאת רובה
לא. ולאפוקי מדר' יוחנן
דאמר ביצה שיצאה
רובה מערב יום טוב
וחזרה מותרת לאוכלה
ביו"ט. תניא השוחט
תרנגולת ומצא בה ביצים
גמורות מותרת לאוכלן
ביו"ט. גופא השוחט
את התרנגולת ומצא בה
ביצים גמורות ומותרת
לאוכלן בחבל. ר' יעקב
אומר אם היו מעורות
בגידין אסורות, פירוש,
כלומר בשם הם, והתניא
האוכל מנבלת עוף טהור
מן השלל של ביצים מן
העצמות ומן הגידים ומן
הבשר שנתלש מן החי
טהור. הנה השלל של
ביצים גמורות מותר
בגידים טהור, כלומר
אינו בשר. ואוקימנא דלא
כ"ר. יעקב. אבל האוכל
מן האשכול של ביצים
ומן הקרקבן ומבני מעים
או שהמחה את החלב
וגמרו טמא, ופשוטה היא.
אפשר, פירוש להרבות.
ת"ר כל שתשמישו ביום
יולד ביום, תרנגולת.
תשמישו בלילה יולד
בלילה, עטלף. תשמישו
בין ביום בין בלילה יולד
בין ביום בין בלילה,
אדם וכל מיל. למאי
נפקא מינה לכרוב מאיר,
דאמר ברוך בקניה של
תרנגולים מעי"ט ולא
מצא בה ביצה ובשר
השכים ומצא בה ביצים
מותרות, אימר יצתה רובה
וחזרה הוא, וכ"ר יוחנן.
איני והאמר ר' יוסי בן
שואל אמר רב ברוך בקניה
של תרנגולת מערב יום
טוב ולא מצא בה ביצה,
ובשרו השכים ומצא בה
ביצה אסורה. ואוקימנא
התם בדספגא בארעא.
אמר רבינא גמירי כל
היכא דאיכא זכר ואפילו
בחדא אחרת ושמה קליה
ביממא לא ספגא מארעא.

ומצא בה ביצים גמורות וכו' ר'
יעקב אומר אם היו
מעורות בגידין אסורות. תימא כיון
דגמורות כילד היו מעורות* ופירש
הקונטרס דגמורות קאי אכלמון אכל
לא נתקשה עדיין השפופרת מצחון
רק הקרוס על כן קאי רבי יעקב
וקאמר אם היו מעורות ולפי הספרים
ללא גרסי גמורות ניחא והכי גרסינן
ומנא צה ביצים מותרות לאכלן
נחלב רבי יעקב אומר כו':
דשמעה

למיתבא ליה ביני ביני קמ"ל ואי בעית אימא
יציאת רובה נגמרה וכדברי יוחנן דא"ר יוחנן
יום טוב וחזרה מותרת לאכלה ביום טוב ואיכא דאמר מאי עם יציאתה
נגמרה עם יציאת כולה נגמרה עם יציאת כולה אין אבל רובה לא ולאפוקי
מדר' יוחנן גופא השוחט את התרנגולת ומצא בה ביצים גמורות מותרות
לאוכלן בחבל ר' יעקב אומר אם היו מעורות בגידין אסורות מאן תנא להא
דת"ר -האוכל מנבלת עוף טהור -מן השלל של ביצים מן העצמות ומן הגידין
ומן הבשר שנתלש מן החי טהור מן האשכול של ביצים מן הקרקבן ובני
מעין או שהמחה את החלב וגמרו טמא מאן תנא מן השלל של ביצים
טהור אמר רב יוסף דלא כרבי יעקב דאי כר' יעקב האמר אם היו מעורות
בגידין אסורות אמר ליה אב"י ממאי דלמא עד כאן לא קאמר רבי יעקב
התם אלא לענין אסורא אבל לענין טומאה לא וכי תימא לענין טומאה נמי
נגזור אפוישי טומאה הוא ואפוישי טומאה מדרבנן לא מפשינן ואיכא דאמרי
מאן תנא מן האשכול של ביצים טמא אמר רב יוסף ר' יעקב היא דאמר
אם היו מעורות בגידין אסורות א"ל אב"י ממאי דאשכול מהנד דתליא
באשכול דלמא אשכול גופיה וכי תימא אשכול גופיה מאי למימרא מירי
דהוה אקורבן ובני מעין דאע"ג דבשר גינהו כיון דאיכא אינשי דלא אכלי
איצטריך לאשמועינן הכא נמי כיון דאיכא אינשי דלא אכלי איצטריך
לאשמועינן ת"ר כל שתשמישו ביום גולד ביום כל שתשמישו בלילה גולד
בלילה כל שתשמישו בין ביום ובין בלילה גולד בין ביום ובין בלילה כל
שתשמישו ביום גולד ביום זו תרנגולת כל שתשמישו בלילה גולד בלילה זו
עטלף כל שתשמישו בין ביום ובין בלילה אדם וכל דדמי ליה אמר מר כל
שתשמישו ביום גולד ביום זו תרנגולת למאי נפקא מינה לכדבר מרי בריה
דרב כהנא דאמר רב מרי בריה דרב כהנא יבדק בקנה של תרנגולין מערב
יום טוב ולא מצא בה ביצה ולמחר השכים ומצא בה ביצה מותרת והלא
בדק אימר לא בדק יפה ואפילו בדק יפה אימר יצתה רובה וחזרה הואי
וכדר' יוחנן איני והא אמר ר' יוסי בן שאול אמר רב ברוך בקניה של תרנגולת
מערב יו"ט ולא מצא בה ביצה ולמחר השכים ומצא בה ביצה אסורה התם
בדספגא מארעא אי הכי דרב מרי נמי אימא מארעא ספגא בדאיכא זכר
בהדה בדאיכא זכר נמי אימא מארעא ספגא אמר רבינא גמירי כל היכא
דאיכא זכר לא ספגא מארעא ועד כמה אמר רב גמרא משמיה *דרב כל היכא
דשמעה

מדרבנן לא מפשינן. ואע"פ שגורו צטומאות במקומות הרבה ליכא למימר הכא נמי גנזור דלא ניחא לן דלפשו צטומאות: ואיכא דאמרי.
דאשכול דסיפא הוא משמע ליה לרבי יוסף ביצים המעורות בגידין ושלל הוה משמע ליה שאין מעורות כל כך כמו אותן הגמורות קרובות לצא כסן
קליפה הלנגה שאינם דבקות יפה אלא מעט: מאשכול גופיה. בשר הדנוק צשדרה והגליס אדוקין זו: גולד ביום. נקצותיו יולדות ביום:
עטלף. קלב"א שור"ץ בלע"ז: מערב יום טוב. בין השמשות דשז לא ילדה אלא בלילה: השכים. קודם עלות השחר. והאי דנקט דקד רבותא
קמ"ל דאע"ג דבדק ולא מצא דליכא למתליה בגולדה בחול אפילו הכי מותרת דסמינן אצרימיה דקתני כל שתשמישו ביום גולד ביום והא
ודאי לא ילדה בלילה: אימר רובה וחזרה הואי. ואע"ג דמיתלח דלא שכיחא הוה מ"ל דפשיטא לן דלינה יולדת בלילה תלינן צה:
בדספגא מארעא. והאי יולדת אף בלילה: אי הכי. דיש יולדת בלילה: דרב מרי. היכי שייא אימא מארעא ספגא יולדה בלילה יום טוב:
דשמעה